

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.

a Gedeon és Társa nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltelek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. dohánytőzsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében Groszmann J. antiquar-fizletében kaphatók

Kun Bertalan, a tiszáninneri ev. ref. egyházkerület püspöke, a magyarországi egyetemes konvent elnöke csütörtökön, a hó 21-én ünnepelte meg isten jóvoltából születésének nyolczvanadik évfordulóját.

Az evangelium szerint reformált egyháznak puritán szelleme, a mely szellemnek az agg főpásztor egész életén át leghűbb képviselője volt, nem tűrik a külső czerimóniák hiu fényét, a könnyen tömjénezéssé fajulható tisztelgéseket; éppen azért maga érdemes főpásztorunk a leggondosabban titkolgatta a csütörtöki nap nagy jelentőségét, csak a legszűkebb családi körben óhajtott megünnepelni a kedves napot.

De — „a hegyen épített város nem rejtethetik el.” Kun Bertalan püspök kinagasló alakját Magyarország ev. ref. egyházközönsége s a többi hitfelekezetek hívei is látják s életének kiválóbb mozzanatait figyelemmel kísérik.

Hiába igyekezett az ünneplés elől elrejtőzni, a hálás közvélemény nyilván tartotta az ő családi örömnepének a dátumát; s az ünnep napján egyszerre megmozdult az egész társadalom — az ő nagyobbik családja — hogy a kiváló jeles nap örömeiből kivegye a maga részét.

Az ősz főpásztort nemcsak Miskolczon keresték föl az egyházak és iskolák küldöttségei, a közélet és társadalom kiváló férfiai; hanem a távol vidékről, Magyarország minden részéből jöttek az üdvözlő táviratok, melyek az igaz szeretet és az elismerés friss koszoruját tüzték a tisztas agg főpap érdemes fejére.

A tisztelgők örvendező sorából mi sem maradhatunk ki. Mi is részt veszünk az örömben szívünk teljességéből. S az immár nyolczvanadik életévét meghaladott főpásztor örömnepére alkalmával csak annyit mondunk s azt is a kegyelem Atyjához intézett buzgó könyörgés alakjában:

„Az Urnak áldása sugározza be szeretett lelki atyánknak hátralevő — reméljük, még igen számos — éveit, hogy lehessen ő nekünk az, a mink eddig

vot: örömünk, büszkeségünk, dicsekedésünk és tanácsadónk.” Tartsa isten, óvja isten becses életét a család, az egyház, és a haza javára sokáig!

*

Az általánosan tisztelt és szeretett főpásztornak életrajzát is megszereztük ez alkalomra s azt a következőkben közöljük:

Kun Bertalan a tiszáninneri ref. egyházkerület szelid lelkü püspöke született 1817. január 21-én Felső-Nyárádon Borsodmegyében, hol nemes szülei Kun Pál és Hézsér Katalin közbirtokosok voltak. Elemi kiképzését szülőhelyének népiskolájában kezdte meg, egy évig Beregszászon is járt iskolába, hol nagyszülői laktak. Bevégezvén elemi iskoláit 1824-ben a jó hírű miskolczi ref. iskolában folytatta tanulmányait. Az itteni tanintézeti igazgatóság felismervén szép tehetségeit, megmarasztotta az intézetnél őt, köztanítói hivatallal tisztelvén meg. Hogy a benne helyezett várakozásnak mennyire felelt meg a bölcsészeti tanulmányait csak imént végzett szorgalmas és tehetséges ifju mutatja az, hogy a tanintézet igazgatósága a következő évre is megválasztotta őt köztanítóul. E bizalom nagy megtiszteltetés volt ugyan reá nézve, de a pályáján tovább haladni akaró ifjut gondolkodásba és habozásba ejtette . . . s csakis azután tudta magát elhatározni a maradásra, miután az akkori superintendens s miskolczi főpap: Szathmáry József biztosította őt arról, hogy itt töltött ideje beszámíttván, nem fog vesztetni osztályzatában. Két évi szorgalmas működése Miskolczon annyira megszerezte számára a közelismerést, hogy távozásakor az oktatás és nevelés ügye fölött catói szigorúsággal örködő Palóczy László méltányló szavakkal bocsátotta el őt Miskolczról Sárospatakra, hová 1834-ben ment tanulmányainak folytatására. E helyen az akadémiái, különösen a hittanszaki tudományokat tanulván, három év alatt kitünő eredménnyel végezte be iskolai pályáját, szorgalma, tehetsége s különösen szerénysége által társainak s tanárainak szeretetét egyformán bírván.

Sárospatakról a német nyelv teljes elsajátítása végett a felföldet keresé föl s Iglón a nagy hírű paedagóg, Páck Mihály, Páck Albert atyja házában felévet töltött. A komoly és szerény ifju annyira megnyerte a nagy hírű superintendens Pácknak jóindulatát, annyira kedvelté tette magát előtte, hogy a legszívélyesebb viszony fejlődött ki közöttük, mely évek múlva a legvalódiabb barátsággá válva, összefűzé mintegy lelkeiket.

Félév múlva visszament az ifju Sárospatakra, hol csakhamar azon kitüntetés érte őt, hogy Szentimrey Gábor kir. tanácsos házához magánnevelőül hivatott meg. Alig töltött azonban egy évet itt, egy szomszéd egyházközség — G.-Bátor — lelkészül választotta meg őt, ki időközben a papi vizsgát kitünő eredménnyel letette. Ez állomást azonban 1842-ben foglalta el s ekkor is csak úgy, hogy növendékeit is magával vitte. Régóta táplált vágya volt meglátogatni

a külföldi egyetemeket. Készült is e vágyát kielégítendő, külföldi utra, hanem bátori hívei annyira siettették közéljük, hogy külföldi utjáról legalább mostanra le kellett mondani. De már a következő, 1844. évben híveinek is beleegyezésével kiment a külföldre s a bécsi prot. theologiai intézet felkeresése után a lipcei, hallei, berlini egyetemeket látogatta meg s nem pusztá szokásból, de ismeretek után vágyó lelkének szomja által üzetve.

Ezen utazása véget érven, 1844-ik évnek pönkösd havában érkezett haza, sőt nagy vágyódással váró, s a legőszintébb öröm nyilvánulásával fogadott hívei közé. Hazaérkezésének napja valódi örömnepé lett e kicsiny községnek.

Még ezen év folyamán házassági életre lépett Szunyoghy Máriával, az előkelő Szunyoghy-család testi és lelki kellemekkel megáldott művelt lelkü leányával.

A már ekkor szép reményekre jogosító ifju lelkész munkásságát igénybe vette egyházmegyéje, 1845-ben megválasztván aljegyzővé.

G.-Bátorban töltött 8 évet a legnagyobb szellemi munkásság és tanulmányozás között. Alkalma volt ugyanis ittléte alatt Jakabfalvy András gazdag könyvtárába bejutni. E ritka tudományossággal s a pretestáns irodalomban páratlan jártassággal bíró jelesünk — ki G.-Bátorban napjait — észrevevén az ifju lelkész komoly irányu érdeklődését a tudományos kutatás iránt, — a legnagyobb készséggel nyitotta meg könyvtárát az ifju lelkész előtt. Fel is használta a legjobbkor — az ifju élet munkabíró napjaiban — kinálkozó alkalmat a tudományozás ifju pap, s utmutatást nyerve az őt csakhamar barátságára is méltatott tudós férfiutól — ifju lelkének egész hevével látott a munkához, előszeretettel tanulmányozván az egyházi, liturgiai, egyházi közigazgatásra vonatkozó könyveket. Itt szerezte meg azon bő ismereteit, melyek őt később elismert tekintélylyé tevék az egyházi élet terén.

E kedves emlékü helyet 1850-ben hagyá el s jött Miskolczra, melynek Szathmáry József halálával megüresült lelkészi állomásra még az 1849-ik évben megválasztott, de melyet ekkor — a harcias mozgalmak által gátolva — nem fogadhatott el. Ez állomás működik ma is; bár az alsó-borsodi e-megyében fekvő egyik legnépesebb s legjövendelmezőbb t.-nánai, majd a losonczyi egyház is megtisztelte őt meghívásával, sőt a prot. pesti theologiai tanintézettől is nyert meghívást a gyakorlati lelkészet tanszékére. Ő megmaradt Miskolczon, hol általánosan nyilvánuló tisztelettel véve körül s közkedveltségnek örvendő . . . s szeretettel találkozza él ma is kettős hivatásának a legnagyobb huzgalommal,

Az egyházkerület elismerve érdemeit, még 1850-ben dékánná választotta; — s e hivatalt 17 évig viselte híven s lelkiismeretességgel . . . s betöltve méltóan.

Majd ugyancsak az egyh.-kerület 1854-ben al- s 1860-ban főjegyzővé választotta őt. Ez utóbbi hivatalában újabb érdemeket sze-

rezve, 1866-ban *Zsarnay Lajos* superintendens halála után elrendelt szavazás alkalmával általános szavazattöbbséggel püspökké választott s e hivatalában még azon év szeptember havának 30-ik napján Visnyón tartott e-kerületi közgyűlés által beigtattott.

Azóta folytatja e hivatali közmegelegedése mindenkiné s javára a közügynek. Közhasznú működése s érdeme legmagasabb helyén is elismeréssel találkozza, a királyi Felség által 1873. decz. 22. királyi tanácsossá neveztetett ki.

Egyh. irodalmi téren is jól ismert neve van. Még külföldön járva adott ki egy röpiratot: „Visszhangok a vegyes házasság ügyében” cím alatt, mely oly nagy kelendősegre talált, hogy hazánkba került példányaiból — pár nap alatt — egyetlen egy sem volt többé kapható. Majd később a Török és Székács által szerkesztett „Prot. Egyházi és Iskolai Lap”-nak volt szorgalmas munkatársa, hová leginkább egyházi, liturgiai, egyh. közigazgatási s egyh.-történelmi cikkeket írt. Nagyobb önálló műve „Egyházi szónoklat” cím alatt jelenve meg, közeliismeréssel fogadtatott a mellé csatolt catechetikával együtt. E mű 1855-ben Miskolczon látott napvilágot s a magyar prot. egyház-irodalomban igazán hézagot pótló mű.

A kiváló egyházi szónoktól több — nevezetesebb alkalmakkor elmondott — egyházi beszédek is jelentek meg, melyek nevét mindinkább ismertté tévők s tanui munkásságának és képességének.

A közélet tere is elég hangosan hirdeti nevét s kivált az egyházi élet mezéjén alig folyt munka, melynél ő ott ne lett volna jóakaratóval és buzgalommal. Az egyetemes tanügyi bizottság s a konventek jegyzőkönyveiben mindenütt találkozunk nevével.

A zsinatokon is képviselte kerületét hivatalánál fogva s az egyház alkotmányi bizottmányban, mint annak elnöke, nagy buzgalommal működött, s szavának erejével ítéletének döntő súlyával több nehéz kérdés megoldását tette könnyűvé. A bizottság által a zsinati terem asztalára letett munkálatokat bemutató szavai, egyes esetekben felszólalásai mindig nagy figyelemmel találkoztak. A lelkészválasztási törvény alkotásánál hevesen küzdött a népjog mellett, de nézetével kisebbséget; bár a szavazás megtörténte után néhány erősebb kifejezést használt, lelke ezt is oly alakba öntve adta

elő, hogy azzal senkit sem sértett s fellépése is annak jeléül tünt fel inkább, hogy meggyőződése erősebb, mint alkotmányos érzülete.

A lelkészválasztási törvényeken történt újabb változtatások az ő befolyása alatt jöttek létre s jó részben az ő munkája, hogy a választások korlátait, ha teljesen el nem is vetették, de legalább tágitották.

Ezt az irányt mi helyesnek tartjuk és méltányolni tudjuk, ha meggondoljuk, hogy *Kun Bertalan* 1848-ban volt fiatal ember s a népjog iránti szeretet mélyen bevesződött lelkébe s az onnan mind e mai napig ki sem veszett.

Óhajtjuk és kérjük a gondviselés Istenét, hogy még sokáig őrizze meg a protestáns egyház ez oszlopemberét azon a széken, melyre őt a tiszáninneri egyházkerület ez-élettől 30 évvel ültette.

Intő példák.

Az emberi léleknek vergődésében egyetlen vigasza van és ez a vallásosság. A hit, hogy létezik. Egy, a ki Ur mindnyájunk fölött. A Krisztust megelőző időkben is léteztek vallások, a pogányok is magasabbnak tartott lényekhez, bálványokhoz szálltak imára, azoktól kérve oltalmat, ha veszély fenyegette őket, azoknál keresve vigaszt, ha bánat érte őket, azoknak hozva áldozatot, hogy kegyelmet, üdvöt nyerjenek. Vallás mindig volt, vallás mindig létezett és csak annyiban állt be változás, hogy a művelt nemzeteknél az észszerűség vallása váltotta föl a sötétség, a butaság vallását, mely bálványimádásban nyilvánult. De a vallás, a hit szükségességét mindenkoron elismerte az emberiség, mely kemény tusákat, kérlelhetlen harcokat vívott a vallások mellett, különösen pedig a keresztényiségért. A ki a vallás ellen küzd, az az emberi lélek hurjait akarja disharmoniába hozni, a kinek vallása nincs, az szánandó ember, mert nincs menedéke keserveiben, nincsen hite,

nem lehet önbizalma, az lemond életének jobbik részéről.

Mégis mily sokan vannak, a kik azt mondják: minek a vallás, minek a hit-felekezet, megélünk mi anélkül is.

Következményeiben kiszámíthatatlan ez a gondolkozásmód, melyet — sajnos, az ország egyes vidékein immár tett is követett. A törvény azoknak, kik lelki, családi, vagy itt közelebb meg nem határozható okokból egyik bevett felekezet kötelékébe sem tartozhatnak, kik ellentmondásba jönnek saját vallási fölfogásukkal, megengedi, hogy felekezet-nélküliek lehetnek. De ez már a végső elhatározás, melyre tényleg csakis a végszükség esetében volna szabad lépni. Tudni kellene mindenkinek, hogy a felekezet az, mely összetartja az embert embertársával, a felekezet az, mely az Isten imadásának kultuszát zárja magában, a felekezet alapja a testvériségnek és a felekezet alapköve a vallás gyakorlatának. A felekezet-nélküliek se-hogy sem tudják azt felfogni, mit jelent az, hogy kilépnek a felekezetből anélkül, hogy más felekezetbe lépnének be, a hol ugyanazon egy Istent imádják, csak más nyelven, más külsőségek megnyilatkozása mellett, de a felekezet-nélkülieknek, váljanak azok akár baptistákká, akár nazarénusokká, mely „vallásoknak”, sajnos, nálunk mind több hívője akad, azok ebben az országban, melyben mindenki a saját hite szerint boldogulhat, törvényen kívüli állapotba helyezkednek és meggyőződésük követésénél oltalmat sehol sem találnak.

A legutóbbi időben itt és ott esopor-tosabban kerülnek, a kik bejelentik annak rendje és módja szerint, tehát a becikkelyezett törvények teljes ismerete mellett, hogy ők felekezet-nélküliek lesznek, hogy kilépnek egyik vagy másik egyháznak kötelékéből. De mily külső kényszer eszköze alatt határozzák el

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Gondolsz-e rám...

Gondolsz-e rám, óh gondolsz-e olykor,
Ha bánat ér, s szemedbe köny tolu —
És a mi fáj, annak terhe, gondja,
Nehéz ködként előtted elvonul?!...

Vagy ha éppen kis szobádba térsz meg,
S átél napodnak nyűgjét elveted —
Látsz-e engem lelki szemmel, ha az
Emlékezet tüzeit élesztgeted?!

Vagy ha titkon egy-egy sejtés kérdez,
Utolsónak, csak úgy tartalékba —
Szeretettel, egy halk sohajtással,
Nevem ajkad kimondja-e néha?!

És ha igen!... Ráhalmozod-e mind,
A mit szived édes fájón érez —
Gondolatban egyetlen-egy perczre
Elviszed-e lelked melegéhez?!

S rádobod-e azt a tiszta lángot,
A mely ott ég keblünk rejtekében,
A melyet oly' feltő gonddal őrzünk —
Őrök mécsként Isten titkaképpen?!

Vagy mióta elvonulva élek —
És naponként nem tűnök szemedbe,
Mint a mese vagy a dajka-ének,
Réges-régen el vagyok feledve?!

Vagy ha látod, hogy lehull egy csillag,
S fénylő helyén sötét vonal támad —
Nem gondolod, hogy a ki most kérdez,
El fog halni épp' ugy Te utánad?!!

Ruttkay Imre.

A Kohn és Deutsch cég beltagja.

— Irta: *Vityi József.* —

Történetem a keleti pályaudvar második osztályu várótermében kezdődik. Egy magas termetű fiatalnak mondható szürke felöltős ur ugyanis, a kit rövidség kedvéért egyelőre nyájas idegennek nevezhetünk, ezüst fogan-tyuju botját orra alá támasztva, érdekes pillantásokat lövelt egy fekete mentschikoffos, érdekes kinézésűnek mondható uri emberre, kinek vastag óraláncza kísértetbe hozhatott több budapesti zsebmetszőt. A mentschikoffos uri embert nevezhetjük érdekes arany lánczos utasnak.

A nyájas idegen nem sokáig legejtethette már tekintetét az érdekes arany lánczos utason, mert a következő perczen a kapus félremagyarázhatlan német dialektussal rikácsolt: „Hatvan, Miskolcz, Kassa, Ujhely, Máramarossziget felé beszállani! második esengetés!”

Az érdekes utas még egy pillantást vetett arany lánczára s a nagy ember-sokaságra s bóröndjét hóna alá csapva rohant a vonat felé.

Ugyanazt *cselekedte* a nyájas idegen is — s midőn az érdekes egy másodosztályu kocsiba felugrott, föllépett ő is ugyanabba a kocsiba.

Esteli kilencz óra lehetett s a kocsiban kísérteties félhomály derengett.

Egész joggal kérdehetik önök, hogy én ezeket honnan tudom? Egyszerű. Én is föl-ugrottam éppen arra a vonatra s abba a kocsiba, a hol már az érdekes és nyájas ismeretlen utas a kocsiszakasz átellenes szegletén helyet foglalt.

Az utazást hárman kezdtük el, mert a vonat fűtült s elrobogott.

Kupénk belsejében tehát a helyzet a következő: a nyájas ismeretlen beült egy szegletbe s botját még mindig orra előtt tartva ábrándos szeméit ráfüggeszti a halványan pislogó lámpára. Az érdekes ur beül a koci átellenes pontjára s szeméivel szintén a lámpát bámulja s én? óh én is rábámulok a világ legsötétebben égő vasuti lámpájára!

Ebből azt gondolhatná a szellemes olvasó, hogy elbeszélésemnek a góczpontja a lámpa lesz, de előre is kijelenthetem: — de alaposan téved ő. Én megtörve a budapesti úttól, a másik szegletben azon elvnl fogva, hogy a ki alszik, az a legboldogabb, lefeküdtem.

Vonatunk már Rákosnál verte fel a néma csendet (mint az idealista költő mondaná), midőn a szürke kabátos, nyájas idegen nagyot

magukat erre a végzetes lépésre, arról rendszerint nem tudnak számot adni. Hogy azonban ezen lépésekkel nagy hibát követtek el, hogy ezen lépésekkel nagyfokú elhamarkodottságot tanusítottak, hogy csakhamar be fog következni azon idő, mikor mélyen sajnálkozva a történetek fölött, vissza fognak térni őseik vallásához, hitéhez, arról meg lehetnek győződve.

A felekezetenélküliséget csak kivételes esetekben lehet megbocsátani, de valóságos végzeteljes bűn az ott, a hol anyagi indokok, tán a pappal való sürölés, vagy más önző célok voltak annak előidézői, vagy a hol a felekezetből való kilépés éppenséggel bosszú műve. Jaj annak a nemzetnek, mely nem ismeri fel a szabadság eszményi gyönyöreit, örömeit, engedményeit és ahol ez a szabadság elfajul, megrontja a testet, lelket és az istentagadáshoz vezet.

Sok helyen azonban nem is a lelkészrel való konfliktus idézi elő a hitehagyást, hanem a jó nép fölül a népbolondítóknak, az új tanok hirdetőinek, ezeknek a vándorapostoloknak, kik üzletet csinálnak abból, ha prozelitákat fognak az új tanoknak. Ezek ellen a hatóságoknak kellene kellő szigorral föllépni, mert a vallásszabadság nem engedi meg a felekezetből felekezetbe való üzletszerű kicsábítást.

Intó példák ezek a lelkészek előtt. Legyen nekik első és legszentebb föladatuk: összetartani hiveiket, mert a valláshoz való eltántoríthatatlan ragaszkodásban van a vallás ereje, szilárdsága és minden elvesztett hívő erkölcsi kára azon egyháznak, melynek kebeléből kilépett. Ha terjed a felekezetenélküliség, a felelősség ezért első sorban őket fogja érni, a kik megfelelnek arról, hogy a lelkiek gondozása, a vallás ápolása és a vallás iránt való szeretet fokozása képezi a lelkész legszebb kötelességét

és a közvélemény, mely rendesen igazságos bíró, bizonyára őket fogja felelősségre vonni, a hol tömegesen mutatkoztak a vallásfelekezetenélküliség tünetei. A pásztoroknak arra van megbízatása, hogy összetartsa nyáját; a lelkész is fogja hivatását, mikép a bibliai pásztor és akkor a most föllépett esetek, melyek mélyen sajnálatra méltók, csak sporadikus jellegűek lesznek. A felekezetenélküliek elszaporodása ellen a papi hivatás elég fegyvert ad, ha ezekkel bölcsen élnek, a vallásosság erős sziklavárát semmi veszély nem fenyegetheti.

H I R E K.

Heti krónika.

Sok panasznak, hogy locs-pocs van,
Lett hát foganatja,
Mert azóta ki is derült,
S csontig van megfagyva.

Magas Tátrák bérceiről
Fú a dermesztő szél,
Hideg, csipős és úgy látszik,
Zorddá válik a tél.

Uj telünk van, de hó nélkül
— Ez ám a bökkenő —
Gonddal terhes a homloka,
Bús a szántóvető.

És óhaja, milyen szerény,
Mit most oly mohón vár,
Minden proletárnak atyja,
Juttass a hóból már.*)

Mert e nélkül tavasz jöttén —
Nem hiába félünk . . .
Oda lesz a kenyért adó
Hullámzó vetésünk.

Hallottuk az intó szózat
Komoly dübörgését,
S éreztük a földrengésnek
Hatalmas lökését.

*) Istennek jóvoltából tegnap már a hó is megérkezett. Szerk.

ásítva olyan szentimentálisan nyul zsebébe, mintha mondaná: „de unalmas ez az élet!“ kivesz a zsebéből egy trabukkót s végét levágva, oda fordul hozzánk:

— Ha önök megengedik?! s rágyujt s füstkarikákat fuj felém, a kocsi másik oldala felé.

— Tessék . . . — mondja az érdekes mencsikoffos ur s ő is kivesz egy hosszú verginiat s a történeti igazság kedvéért megjegyzem, hogy ettől fogva egymásra fujták a füstöt.

— Unalmas ez az utazás . . . kezdi a nyájas ismeretlen.

— Azaz kivált ha az ember messze utazik — veté oda az aranyóra lánczos fekete mencsikoffos ur.

— Ha szabad érdeklődnöm?

— Egészen Máramaros-Szigetig utazom, most föl kellett rándulnom a fővárosba, itten csináltunk egy nagy bérleti szerződést.

— Máramaros-Sziget?! Ugy! Nem ismeri ott uraságod Kohn Jakabot?

— Melyiket méltóztatik érteni?

— A bérlet!

— Természetes, gondolhattam volna, de olyat nem ismerek. Uraságod talán szinte oda utazik?

— Én nem; most csak Miskolczig, onnan megyek azután Kassára. Üzleti ügyekben jöttem fel Pestre. Egy nagy üzlet tulajdonosa vagyok, illetve vagyunk mi ketten . . . Talán ismeri uraságod a Kohn és Deutsch cégét? Nagy üzleti összeköttetések van-

nak külföldi cégekkel. An gros üzletünk; óriási hitelünk; óriásibb a londoni bankoknál szoktuk váltóinkat eszkomptálni . . . Veszünk és adunk. Elvünk: nagy forgalom mellett, kicsi haszon. A világ minden részéből expedáljuk áruinkat, különösen a kalotaszegi varrottas a fő exportezikkünk, de azért a gyarmatáru-branschban is teszünk némi szolgálatot a hazai kereskedelemnek, összeköttetésben állván a legfőbb gyarmatáru-cégekkel. Nyári és őszi szezsonban gabona-ügyleteket is bonyolítunk le, különben a banküzlettel üzletszerűleg foglalkozunk.

Diadalmasan jártatta tekintetét a máramaros-szigetin. Az pedig mint a gyermekek a tündérregéket — hallgatta a Kohn és Deutsch cég egyik belfagya előadását, hiszen neki is ez volt a vágya mindig.

Udvariisan bemutatkozott.

— Én Pohl Ármin vagyok Máramaros-Szigetről. Allok úgy százezerig, mert kérem — nekem a dicsekvés nem kenyerem — nem vagyok kereskedő, de a gazdálkodás sem kutya.

— Természetes — vetette oda a Kohn és Deutsch — de mégis mi pénzzel és hittel dolgozunk, míg önök az időjárással . . .

— Hjah! Hjah! — sóhajtott Pohl ur — bizony ez kiszámíthatatlan, de azért megélünk mi valahogy . . . s hogy szavának nagyobb súlyt kölcsönözzön, poczakosodó termetét, kijebb dűtötte s az arany óraláncz csak úgy tánczolt a nekihozott tagokon.

Ez nem jó jel, polgártársak:
Haragszik az Isten!
Kormánypárti képviselőt
Választottak itten!

A magyarok nagy Istene
Szörnyen haragszik ránk,
Nagy hazafiatlanságunk'
Látja édes apánk.

Cserben hagytuk azt a tudóst,
Kinek teste, lelke,
Magasztos honszerelemmel,
Honfitúzzal tele.

Felküldtek a parlamentbe
Egy nagy *pénzes zsákot*,
Ki sok pénznél még egyébre
Talán alig vágyott.

Ki hirdeti fennen garral,
Az ő *illetlanát*,
S leczkérteti a hölgyeket,
Mint káplár a bakát,

Felküldtek még egy másikat,
Azt sem tudjuk: hol van,
Majd előjön so'se feltsük,
Kibú valahonnan.

Ott lesz együtt mindakettő,
Hogyha kell szavazni,
Szép hazánkat az osztráknak
Árendába adni.

Ez aktusnál — nem restelled —
Szülőhelyem, édes,
Régi, híres Miskolcz város
Duplán leszel részes.

Krónikás.

— A tél másik fele. Az öreg úr, a kit Téli apónak hívnak a novella-írók és poéták, levetette az esőköpenyegét és kalucsniját is; tegnap reggelre a füle hegyéig bundába bujt, flannellel bélelt nagy csizmát húzott és úgy kocogott ki a világba, a melybe teli tüdővel fujta egész éjjel és hajnalban — a fagyasztó friss hideget. Az első téli nap volt ez az aranyos, hideg derűjével, friss csipős szellőjével és vaskaményre fagyott jegével. Nagy öröm mindenfelé ez a hideg, a gazdák orczája inkább az örömtől piros, mint a hidegtől, a korcsolyázók kedve is kivi-

Egykedvüleg szívták szivarjukat. Egy darabig mély esend honolt a kocsi, úgy látszott, mintha mindegyik a másik beszédét latolgatná.

A nagy csendet Pohl Ármin ur törte meg. — Uraságod még olyan fiatal, már is olyan tekintélyes cég belfagya, talán öröklött vagyon?

— Igen, apámról maradt. — Szegény öregem alig egy fél esztendeje temették el s ha tudná, hogy azóta üzletünk már legalább megkétszereződött. Most már csak . . . — Asszony kell! — nevetett Pohl is — ugy-e kitaláltam?

Pohl urnak különben megtetszett a fiatal ember elegantiája.

— Bevallom: igen. — Törtem már magamat ezen a kérdésen, de kérem nagy dilemma előtt állok, mert ha gazdagot veszek, a világ azt mondja: a pénzt veszi el, ha szegényt, azt: bolond ember! gazdagot is vehetett volna. — Elhallgatott.

— Igaz. Tökéletesen igaza van.

— De hát nincsen-e más menekvés?

— Ezen még gondolkozom.

— Aha! . . . különös gondolat, de mégis, én azt hiszem, — bocsánat, hogy egészen őszinte vagyok, — hogyha Uraságod elvesz egy 50—60 ezer forint hozományu hölgyet, akkor nem mond rá a világ semmit.

— Igaz!

— Ez a Kolumbus tojása, hanem erre mégis előbb alszom egyet, de mindenesetre

rult, mint az első jégvirág az ablakokon és reménykednek nagyban, hogy talán mégis korcsolyázunk az idén, akármit is jósolgat Falb . . . A télnek csak egyik fele van oda, a másik még hátra van, lehet, hogy ez a verőfényes első hideg nap fordulót jelent az időjárásban és a hátra levő fél tél igazi vidám, havas, jeges tél lesz és nem kell a tavaszig tovább pusztítani — a kalucsnit.

— **A báli névsor iránt.** A báli rendezősek tudják legjobban, micsoda felfordulások származnak abból, ha egyik vagy másik hölgy kimarad a „jelenvoltak“ sorából. Történik tömérdek lamentáció, haragos apák rontanak be a redakció ajtaján s a báli tudósító komoly veszélyben forog. Pedig a hibáknak tisztára a bálók rendezői az okai, mert nem gondoskodtak arról, hogy a lapok tudósítói számára teljesen megbízható, pontos névsort állítsanak össze. Minden nagyobb városban az a szokás, hogy a pénztárnál lévő rendező sorba összeírja az érkező hölgyek neveit, a mivel nemcsak nekünk, a hírlapoknak tesz szolgálatot, hanem a közönségnek is. A bizottsági tagok a bál fényesen berendezett terméi előtt ugys helyet foglalnak, részben, hogy fogadják az érkezőket, részben, hogy a jegyeket árulják. A jegyárúsító asztalra ki kell tenni egy iv papírt s arra szép betűvel föl kell írni minden érkező hölgy nevét. A jegyzéket aztán mikor a tudósító megjelenik, át kell neki adni, másnap a lap pedig pompásan hozza a teljes névsort s egy durcás arcocska sem fog sirni: ugyan minek mentünk el ebbe a bálba, mikor még a névsorból is kifeledek. Ez nagyon fontos a multságokra nézve s most a farsangon a legmelegebben felhívjuk erre a rendezősegek figyelmét, mert ezután minden esetleges hibát rájuk fogunk háritani.

— **A hírlapírodalom köréből.** Dr. Tüdös István sárospataki theologiai tanár, lapunk kiváló munkatársa a sárospataki irodalmi kör megbízásából ez év elején átvette a „Sárospataki Lapok“ szerkesztését. Kohányi Gyula ugyancsak lapunk szellemes munkatársa, a miskolczi ev. ref. főgymnázium egykori jeles növendéke a debreczeni függetlenségi és 48-as párt bizalmából a „Debreczen“ című politikai napilap szerkesztője lett. A nagy szellemi munkát igénylő szerkesztéshez t. kollegáinknak erőt, egészséget, kitartást és türelmet kívánunk!

megköszönöm Pohl urnak, hogy szives volt segédkezni . . . A gondolat fél tett, tehát meg kell ám azt is keresni, a kinek ennyi hozománya van.

— Én, ha nem veszi rossz néven, tudnék ajánlani. Jöjjön el egyszer hozzám Szigetre, talán majd a szomszédban vagy még közelebb is akadhat s az óralánczát ismét kiüllesztette, csaknem oda ütött, hol székel a bankó, kabátjának jobb oldalára.

— Köszönöm uram meghívását, de hát nekem az üzlet sok kellemetlenséget okoz — természetesen a sok gondot értem — de igérem.

Kohn és Pohl ur kezét fogott.

— Igaz, lakásomat írja föl, mert így közelebb megtalálja a házamat: Főút 5. szám, vagy kérdeje: melyik a „Pohl-ház“. Mindenik meg fogja mondani. Higyje uram, hogy olyan nagy örömet fog ön az én Zizácskának okozni.

A szivarok a nagy beszélgetésben elaludtak s midőn ismét meg akarták gyujtani, akkor vettek észre engem. — Én pedig alvást szimuláltam.

Sokáig hallgattak.

— Nem álmos ön Pohl ur! — kérdi a Kohn és Deutsch-czég beltagja.

— Egy kevésbé . . . már háromnegyed tizenegy!

— Én nagyon el vagyok törődve, szólt ohn ur végig nyult az ülésen.

Nemsokára el is aludt. — Szabályosan lélegzett.

— **Lelkészavatás.** Zelenka Pál ág. evang. püspök e hó 20-án avatta lelkészszé Balczó Lajos nagy-rőcsei és dr. Walser Gyula iglói segédlelkészeket.

— **Több világosságot.** Számos oldalról kaptunk panaszokat, hogy a miskolczi tiszavidéki személypályaudvar világítása botrányosan rossz. Főlöszlegesen talán hosszasan fejtegetnünk, hogy milyen rendkívüli fontossággal bír egy pályaudvar jó megvilágítása egyáltalában, de különösen a miskolczi-tiszavidéki pályaudvaré, melyen nagy és élénk személyforgalom bonyolódik le. Reméljük és hisszük, hogy e felszólalásunk az illetékes köröket arra fogja bírni, hogy a jelzett vizszátságot mihamarabb megszüntessék. Ha valahol, úgy bizonyára személypályaudvarnál van helye a villanyvilágítás alkalmazásának és valóban csodáljuk, hogy ez nálunk még nem történt meg. Megjegyezzük, hogy nemcsak a közönség testi biztonsága érdekében, de vagyonbiztonsági szempontból is szükséges „több világosságot“, mert utóvégre azt nem lehet megkivánni a pályaudvaron inspekciós-kodó rendőrségi közegetől, hogy ő a sötétben is lássa a tolvaj urak manipulációit, ha azok esetleg — a mire van elég precedens — éppen a pályaudvart választják ki működésük dicső szinteréül. Tehát sürgősen kérünk „több világosságot.“ Világosságról lévén szó, — de olyanról, amely nincs, — nem hagyhatjuk szó nélkül a fölötté rossz utca-világítást. Ebben a tekintetben magunk sem tudjuk, hogy melyik forumhoz forduljunk a helyzet javítása végett. Még legczélszerűbb lenne talán a mennyei hatalmassághoz fordulni, hogy gondoskodjék a „szelid hold“ az utcák rendszeres világításáról, más úgy sem teszi. A rendőrség kihágási osztályának bizonyára kevesebb dolga akadna, ha több lenne a világosság az utcákon; de így a nagy tötétségben kevés koczkázattal járnak az utcai támadások, verekedések, utonállások és lopások.

— **Eljegyzés.** Temkő György, a „Gedeon és társa“ könyv- és könyvmda müintézetben alkalmazott fiatal könyvmdász, a napokban tartotta eljegyzését Tamaskovics Margitka kisasszonnyal Miskolczon. Boldogságot kívánunk!

— **Farsang.** A diósgyőri vas- és aczélgyári gépműhelyi ifjuság a diósgyőri „Jószerecsse-dalkör“ közreműködésével f. évi

Pohl ur is nem tudván az álommal megbirkózni, Morfeus karjába dőlt.

A vonat pedig ezalatt dübörögve verte fel az éj néma csendjét.

Általános alvás következett.

Önök, a kik békés polgárok azt gondolják, hogy a Kohn és Deutsch-czég beltagja Pohl Ármín urnak egy pár nap mulva olyan levelet küldött, a melyben megkéri az ifju Pohl Zizácska kezét az ő 50,000 forintos hozományával együtt, de én kénytelen vagyok az igazság kedvéért egész levelét szóról-szóra közölni:

Tisztelt Uram!

Azt hiszem, még emlékszik multkori utazásunkra, a mikor is ön — ne káromkodjék olyan csunyan — regényes ábrándokat szótt.

De sajnálom, ezen terv most lehetetlen, mert ön elég svihák volt *double-aranyóralánczot* viselni s velem az utat megtétegni.

Uram! Ha ön még egyszer Budapestre jön, aranyórának látszó krumpliját ne viselje olyan kihívó módon, mert több kiadást czé-günk nem fog önre pocskolni.

Tisztelettel

U. i. olvashatatlan aláírás.

Ha ön az utiköltséget meg akarja téríteni, úgy 6 frt 40 krt küldjön „Zsebtolvaj 48“ Poste restante főposta.

Pohl Ármín ur ezt a levelet nem tette ki az ablakába.

február 14-én a „Korona“ szálló dísztermében zártkörű tánczvigalmat rendez.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselő testülete jövő kedden vagyis január hó 26-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart A közgyűlés tárgyai: 1. A villamos vasutat építő társulat kérvénye, villamos áramnak ipari czélokra való engedélyezése iránt. A jogügyi bizottságnak erre vonatkozó jelentése. 2. Tanács előterjesztése Dick Mór kövezetvámberlő bérleengedése tárgyában. 3. Jelentés a f. évben teljesítendő kövezési és útműveletek iránt. 4. Jelentés az 1890. évi I. t. czikknek a községi közmunkát illető részének életbeléptetése iránt. 5. A pénzügyi bizottság jelentése a városi tagbirtokok bérlete tárgyában. 6. Pénzügyi bizottság jelentése a városi bevételek gyarapítása érdekében némelyi közvetett adók behozatala tárgyában. Egyéb időközi beadványok.

— **Nazarénus proféta Miskolczon.** Csak a tegnapi napon értesültünk, hogy Szűcs István hajdú-böszörményi nazarénus proféta a karácsonyi szent ünnepnapokat városunkban és vidékén töltötte, hirdetőn az „igaz gyülekezet“ tanait mindenfelé. Szűcs proféta jól táplált alak, faczér ácsmester, ki mételety hintő bolondos eszméit kékbe öltözve hirdeti. Ünnepe első napján Szirmán, másnapján Diós-Győrben végezte hittérítő munkáját s csak harmad napján jött Miskolcra, magával hozván Szirmáról és Diósgyőrből csekély számú híveit. Az isteni tisztelet itt Miskolczon vasárnap este volt a szepesisoron Molnár Sándor földmives házában. Erről az isteni tiszteletéről azonban kellemtelen és keserű emlékek távoztak a proféta; mert az isteni tiszteleten nagyszámú kíváncsi közönség is megjelent s azok között ott volt a nélkül, hogy a proféta tudta volna — dr. Tüdös István sáros-pataki theologiai tanár, aki az ünnepeket szintén Miskolczon töltötte. Az isteni tisztelet imádkozással, énekléssel kezdődött, azután Szűcs uram hosszabb beszédet tartott. A beszéd végeztével dr. Tüdös István theologiai tanár vette át a szót s szintén hosszabb beszédben reflektált a proféta elmékedésére s úgy összetörte a nazarénusok hitelvéit, hogy az „igaz gyülekezet“ hívei már-már az ajtó felé néztek, hogy miképpen lehetne szépszerével megszökni. De dr. Tüdös folytonosan mérte reájok a súlyos csapásokat, kérdéseket intézett a profétához a dogma, morál és a biblia köréből, a proféta azonban nem tudott felelni, csak hebegett s a legtöbb kérdést halgatással ütött el. A közönség természetesen jól mulatott a sarokba szorított proféta tehetetlensége fölött, aki azután gúny-kaczaj között menekült ki az imádkozás helyéről s talán meg sem állt Hajdú-Böszörményig.

— **Képviselőtestületi ülés Diós-Győrött.**

Diós-Győrött e hó 21-én tartatott meg az első képviselőtestületi gyűlés ez évben, Obholcz Emil ujonnan megválasztott bíró elnökle alatt, a képviselők csaknem teljes számának részvételével. Hogy miért volt az ülés iránt ekkora az érdeklődés, erre a napirend adja meg a feleletet. Első pontul ugyanis az új városházának építési ügye volt kitűzve. Valóban türhettlenné is vált már az az állapot, mely az eddigi hivatalos helyiségben tapasztalható. Az anyakönyvi hivatal, a közigazgatási iroda, a községi bíró hivatalos helyisége, az irattár, a tanács-terem, mindez ugyanazon helyiségben összezúfolva. Képzeltető-e ennél kezdetlegesebb állapot? Hát a pénztári helyiség? A hol a másodjegyző, pénztárnokon kívül még két segéderő sem győzi meg a munkát, a hol körülbelől 30,000 frt folyik be évenként adóba, az a helyiség oly kicsi, hogy ha 8—10 ember összejön adót fizetni, a felének künn kell az udvaron várni addig, míg a másik fele dolgát végzi. Ezen az állapoton kívánt a képviselőtestület segíteni, midőn elhatározta, hogy a jelen városházát a kellő hivatalos helyiségekkel kibővíti s a jelenlegi

óvodahelyiséget oly módon, hogy abban az óvoda ezután is elkülönítve, elférjen s a másodjegyző is megfelelő lakást kapjon, átalakítja. Mindez a városnak az előleges számítások szerint 7200 frtba fog kerülni. Elhatározta továbbá a képviselő-testület, hogy a felekezetek beleegyezésével temetőt alkalmaz, kire a sírásás is bizva lesz. Megalakított az uti bizottság, melynek utczák szabályozására vonatkozó javaslatokat előterjeszteni is feladata leendő. A megyei gazdasági bizottságban a város leendő képviselével Nagy Lajos kántor tanító bizatott meg. Tekintettel az anélkül óriási munkaanyagra, mely a város hivatalnokait teljesen igénybe veszi, a képviselő-testület elhatározta, miszerint a miniszteriumhoz feliratot intéz, melyben az állam költségére eszközözlendő, a közigazgatástól teljesen elkülönített anyakönyvvezető hivatal felállítását kéri, a szükséges helyiséget készséggel rendelkezésre bocsátván. Az ülés több kérvény elintézésével ért véget. (s—l.)

— **A miskolczi-hámori helyi érdekű** vasúti összeköttetés létesítésének már évek óta húzódozó ügye a folyó évi január hó 15-én ismét egy lépéssel előbbre haladt a megvalósulás felé. Az újabb engedélyezési tárgyalás megtartását az tette szükségessé, hogy a tervező czélszerűbbnek látta az eredetileg tervezett gőz-üzem helyett a villamos üzemre áttérni. A vasútvonal vezetése és iránya tekintetében az újabb tárgyalások során nem történt változtatás, s ahhoz képest a pálya az újabb megállapodások szerint is a Miskolczi városi villamos közúti vasút verestemplom-téri végállomásából kiindulva, a diósgyőri törvényhatósági úton halad Diósgyőrön át Alsó Hámorig. Kiváló jelentőséggel bír ezen helyi érdekű vasút a kies hámori völgynek, mint nyaraló-telepnek fellendülése szempontjából s létrehozatala ugyerre, mint a Miskolczi felé gravitáló környékbeli személyforgalom emelésére s végül a kincstári erdőségek belterjes kiaknázhatására való tekintettel mielőbb kívánatos. A mi az engedélyezési feltételeket illeti, azok általánosságban megfelelnek a helyi érdekű vasutak engedélyezésénél rendszerint kikötött szokott feltételeknek. A vasút szabványos nyomtávval és felső vezetékű villamos üzemmel tervezetik s egész jellegére nézve inkább tramway-vasútnak mondható. Az összesen 97 kilométer hosszú vonal tényleges építési és üzletberendezési tőkétje pályakilométerenként 51,546 forinttal, tehát összesen 500,000 forinttal irányoztatott elő és pedig arra való tekintettel, hogy villamos üzemű vasutaknál az előirányzatok még teljes realitással nem költségelhetők: ez a töké mint maximális állapotot meg s a műszaki felülvizsgálat alkalmával fogják majd a tényleges költségeket számadásszerűleg megállapítani s az ez alkalommal esetleg elért megtakarítás tartalékalkalpa fog helyezettetni. A vállalat finanszírozása tekintetében még végleges megállapodások nem voltak létrehozhatók, de előreláthatólag a Miskolczi városi közúti villamos vasút építésére és üzletére megalakítandó részvénytársaság fogja megépíteni és üzemben tartani a helyi érdekű vasutat is.

— **A kereskedelmi iskola mulatsága.** A miskolczi középkereskedelmi iskola növendékei, mint minden évben, úgy az idén is megtartják táncmulatsággal egybekötött Concertjukat február 16-án a Korona-szálloda disztermében. Az ifjuság, különösen pedig jeles vezetők: Czeglédi Elek tanár ur, mint a zenekar elnöke, valamint Czitterbart Alajos ur a zenekar vezetője, felbuzdulva ez ünnepélynek a multbani sikerétől, az idén sem sajnálnak semminemű fáradságot, mely a concert sikerét előmozdítja. A concert s a vele egybekötött táncmulatság, rendező bizottsága a következő: Tanár elnök dr. Szentpály István; főrendezők: Hess Gyula, Markó László, Sinkó Gusztáv és Singer Gyula. Pénztárnok: Kőrös Pál; ellenőr: Rózsófy Béla. Ren-

dezők: Angyal J. Balog S. Dorn J. Feldmann M. Fischer J. Fried L. Gábor K. Harnyai J. Harstein J. Hegyi A. Helm J. Klein M. Klein Ö. Korlánszki F. Kolozs A. Márai B. Rabin J. Schwarcz S. Szaffka D. Székely A. Telihay Gy. Truskovszki J. Vadászi D. Withen J. III., II. és I. osztálybeli tanulók.

— **Farsangi naptár.** A városunkban tartandó mulatságok, ünnepélyek és hangversenyek sorrendje a következő:

- Január 23.** Katonatiszti bál a „Korona“ disztermében.
Január 25. Hubay Jenő tanár hangversenye a Koronán.
Január 30. Schláger Antónia világhírű énekesnő hangversenye a Seper-szálló nagytermében.
Január 30. A polgári dalos-egylet dal-estélye és táncvigalma a Koronán.
Január 31. A borsodmegyei zsidó fiatal emberek zártkörű bálja.
Február 1. A miskolczi dal- és önképzőkör (vasúti dalkör) estélye a Koronán.
 „ 1. A miskolczi első magyar hadsereg-egylet zártkörű táncvigalma a Seper-szálló disztermében.
Február 6. Az ipartestület táncvigalma a Koronán.
Február 7. A kereskedők és kereskedő ifjak együletének táncestélye a Seper-szállóban.
Február 14. A diósgyőri vas- és aczélgépgépműhelyi ifjuság táncvigalma a „Korona“-szálló disztermében.
Február 20. Könyvnyomdászok bálja a Seper-szálló disztermében.
Február 20. Az ág. evang. nőegylet teaestélye a „Koronán“.
Február 21. A miskolczi csizmadia-ipartársulat zártkörű táncestélye a „Korona“-szálló disztermében.
Február 27. A miskolczi építő ifjuság zártkörű táncvigalma a Korona-szálló disztermében.

— **Hirtelen halál.** Diósgyőrött a kincstári uradalom tulajdonát képező mészkövet bérülő vállalat egyik sáfára, **Bursik Mihály** megdöbbentő módon végezte be földi pályafutását e hó 20-án. A nem épen fiatal, de még telje erejében levő férfi ugyanis a mondott napon fát aprózva odahaza, egyszerre összeesett s rögtön meghalt. Szélütés érte. Temetése 22-én volt.

— **Meghívás.** A miskolczi házépítő tisztviselők előkészítő bizottsága f. év január 24-én d. u. 3 órakor az „Orpheum“ nagytermében tartandó közgyűlésre. Miskolczi, 1897. január 19. *Az előkészítő bizottság.*

— **Meghívó.** A borsodmegyei orvos-gyógyszerész-egylet f. hó 25-én d. u. 5 órakor a szokott helyiségben évi rendes közgyűlést tart, melyre az egylet t. tagjait tisztelettel meghívom. Tárgysorozat: 1. Titkári jelentés az egylet mult évi működéséről. 2. Bizottsági jelentés az egyleti pénztár és könyvtár állásáról. 3. Az ez évi költségvetés megállapítása. 4. A tisztikar megválasztása. Miskolczi, 1897. év január hó 18. *Dr. Markó László, egyleti elnök.*

— **Anyakönyvvezetői kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter Borsodvármegyében anyakönyvvezető helyettesekké, a házassági anyakönyv vezetésére és a házasságkötésnél való közreműködésre is kiterjedő hatáskörrel, az alább felsorolt kerületekbe a következőket nevezte ki, u. m.: az alsó-ábrányi kerületbe Okézy László s.-jegyzőt a bogácsiba Halász Lajos s.-jegyzőt, a borsod-ivánkaiba Olasz János községi bírót, a cserépfaluiba Szabó Péter ev. ref. tanítót, az egerlövőibe Kassay Kálmán birtokost, a gesztibe Lásbas Bertalan ev. ref. tanítót, a négyesibe Hegedűs József községi bírót, a noszvajiba Tóth Kálmán ev.

ref. tanítót, a novajiba Murányi István községi törvénybíró, az ostorosiba Morandi János községi pénztárost, a sályiba Pap Gyula s.-jegyzőt, a szent-istvániba Dubravszky Gyula s.-jegyzőt, a szihalomiba Dobos Imre községi bírót, a tibolddarócziiba Farkas Pál ev. ref. tanítót, a tiszavalkiba Nagy Kálmán ev. ref. tanítót, a vattaiba Kenyeres Pál ev. ref. tanítót, a zsérczibe Mészáros József ev. ref. tanítót, az ároktőibe Fogarasi Gábor ev. ref. tanítót, a nemesbükkeiba Lányi Gyula heő-bábai ref. tanítót, a tiszabábolnaiba Burka Mátyás törvénybíró, a dorogmaiba Nyerges József képviselőtestületi tagot, a gelejibe Pásztor Károly községi bírót, a heő-kereszturba Jinusina József képviselőtestületi tagot, az igricszibe Kenyeres Pál képviselőtestületi tagot, a nagy-mihályiba Bogárdi András, községi bírót, a tiszapalkonyaiba Tóth Károly ev. ref. tanítót, a szederkényibe Kovács Károly ev. ref. tanítót, a t.-tarjániba Sztankovics István ev. ref. tanítót, a tiszakesziibe Nyéki Miklós s.-jegyzőt, az aranyosiba Kopida Bertalan birtokost, a sajó-arnótiiba Egyed Mór ág. ev. tanítót, a bábonyaiba Szathmáry Elek s.-jegyzőt, a belső-böcsibe Molnár József ref. tanítót, a harsányiba Végh Bertalan ref. tanítót, a kis-győrbe Pásztor Dániel községi bírót, a nyékiibe Dorn József s.-jegyzőt, az ónodiba Geese Andor ev. tanítót, a sajó-vámosiba Almásy József s.-jegyzőt, a sajó-kereszturiba Ambrus József községi bírót, a szirmaiba Székely József ref. tanítót, az új-hutaiba Kápi Antal ny. erdészt, a domaházaiba Holló Balint földbirtokost, a nádasdiba Grozer Lajos gyógyszerészt, az ózdiba Szkaliczky Dezső járási inokot, a sátaiba Freeska Aladár sáta lakost, a sajó-várkonyiba Kolbenheyer Rezső s.-jegyzőt, a bán-horváthiba Grünfeld Ignác körorvost, a dédesibe Rácz Endre postamestert, a sajó-kazincziba Kuttor József községi bírót, a kápolnaiba Buday Elemér ref. tanítót, a parasznyaiba Remenyik L. községi törvénybíró, az alacskaiba Vadnay Pál községi bírót, a s.-vadnaiba Uray Pál s.-vadnai lakost, az apátfalvaiba Scheffer J., apátfalvai lakost, a szilvásiba Medveczky Kálmán s.-jegyzőt, a sajó-szentpéteribe Thuránszky Zsigmond II. jegyzőt, a finkeibe Vodilo János községi bírót, a mucsonyiba Zupkó Mihály községi bírót az edelényibe dr. Kun Ignác körorvost, a sajó-kazaiba Nagy Sándor ref. tanítót, a felső-nyáradiba Ternyey István ref. tanítót, a hangácsiba Domján János s.-jegyzőt, a szalonnaiba Bendzsuk Antal r. kath. kántortanítót.

— **Az az átkozott telefon.** Lengeffy Adorján ügyvéd-bojtár az irodában körmöglet. Megszólal a telefon csengője; Lengeffy idegesen rohan a telefonhoz:

— Halló! Halló! Ki beszél?

Vastagh Menyhért férfiniszabó: Lengeffy ur van ott?

— Igen.

Vastagh M.: Kérem, legyen szives a hátalékos számláját kiegyenlíteni, mert pénzre van szükségem.

Lengeffy: Halló! Halló! Nem értem!

Vastagh: Fizesse ki a számláját, mert bepelelem.

Lengeffy: Halló! Halló! Ez az átkozott telefon! Semmit se hallani rajta! Volt szerencsém! — alázszolgája! (st.)

— **Kiadó lakás.**

Két szerelmes szív egész tragédiáját rejti magában ez a két kis szó. A dolog úgy volt, hogy az asszony elhagyta a hitese urát, mert a szive egy másik férfhoz húzta, a kinek pedig hitese felesége volt. A férfi szintén elhagyta a hitese feleségét s a szerelmes pár külön lakást fogadott magának, mely sugaras volt a boldogságtól. Hanem aztán történt valami. A boldogságnak csakhamar végeszakadt. A férfi végre elszakította a rózsalánczokat s eltűnt a városból. A szerelmes asszonynak aztán felmondták a kis butorozott szobát s az egykori boldogság tanyája most „kiadó lakás.“

— **Kedélyes elgázolás.** Tegnap a kora délutáni órákban egy ittas állapotban levő napszámosasszony a Széchényi-utca és Kazinczy-utca torkolatánál saját vigyázatlansága folytán egy postakocsi kerekei alá került, azonban súlyosabb sérülést nem szenvedett és némi zuzódások után saját lábán távozhatott. Érdekes volt és az egész elgázolást mintegy kedélyes színezetben tünteti fel az, hogy az „áldozat“ az elgázolás pillanatában kétségbeesett módon igyekezett biztonságba hozni egy... pálinkás üveget.

— **A liba nekrológja.** A liba-madár kétségbevonhatlanul egyike a legkülönösebb madaraknak. Nemcsak ama történeti nevezettségénél fogva, hogy hőskorában megmentette a kapitóliumot, hanem azért is, mert élvezeti cikk gyanánt szokott szerepelni az asztalokon, legkivált pedig annak okáért, mert ő szolgáltatja a „libaszir“-nak nevezett anyagot. Ez a liba rendeltetése, minden egyéb tevékenysége és szereplése erre a tényre vezethető vissza. Azért sütik, főzik és eszik meg a libát, hogy zsirt nyerjenek belőle és a haldokló libák ezzel a szentimentális befejezéssel szokták leveleiket bezárni: „A zsirig hü... stb.“ A szegény libákra most súlyos napok virradtak, élelmes idegenek feltalálták a *pót libát*. A pót-liba nem egyéb, mint kókuszdióból és más hüvelyes veteményekből készült elmés keverék, amely nem annyira a libát pótolja, mint inkább a libaszirt. És tekintettel arra, hogy ez a keverék éppen felényivel olcsóbb a libaszirnál, immár küszöbön áll az az idő, amikor mindenütt a pótlibát fogják alkalmazni a tényleges libaszir helyett. Ezzel pedig mindörökké vége a liba madár karrierjének, a kapitóliumot meg tudta menteni, saját magát azonban nem. Csöndes lenézés kéretik tehát a szerencsétlen madár számára, amely ezután, — hogy egy szép képlettel éljünk — a saját zsirjában fog megfuladni.

— **Szén-mizériák.** A beállott hideg idő egész elkeseredett teszi azokat a panaszoikat, melyek a *csenteri szén* kezelése körül fölhangzanak. Egyetlenegy megbizottja van itt Miskolczon a most nevezett szénbányának, ez *Fisch Manó*, a ki legjobb akarat mellett sem képes a fogyasztó közönség igényeit kielégíteni. A megrendelés után két hét is eltelik, míg az illető fogyasztó a szén megkapja; sőt a már megfizetett szén után is napokig kell várakozni. Régióta halljuk már ezeket a panaszokat, de nem hoztuk elő, mert azt hittük, hogy orvosoltatni fognak; de ma amidőn uton-utfélen erről panaszkodnak az emberek, bátrak vagyunk a bányá t. igazgatóságát megkérdezni: miért nem biz meg több szénkereskedőt az elárúsítással? Azért, mert *Fisch Manó sógora az igazgató urnak*, az ő érdekeiért nem szabad egy nagy közönség érdekeit feláldozni. Reméljük, hogy ez egyszeri felszólalásunknak meg lesz a kellő sikere.

S z i n h á z .

— Három testőr. — Szókimondó asszonyosság. — Csikós. —

A mostani magyar drámáirók közül Herczeg Ferenc az egyedüli, aki uralja a finom, szellemes társalgási nyelvet. — Honthy háza, Dolovai nábob a komoly és a Három testőr humoros zsánerban remekei a magyar társalgási színműírásnak. — Végtelen kár, hogy Herczeg a jelen színházi idényben néma maradt, mert a Nászuton-t, melyet az egész kritika egyhangú kárhóztatása mellett adtak a Népszínházban, nem lehet megszólalásnak venni, midőn olyan előkelő szellemről van szó, mint Herczeg Ferenc.

Kedden adták színpadunkon a Három testőrt és örömmel láttuk, hogy a közönség — fényes bizonyosságot téve választékos irodalmi ízlése mellett, — igen szép számban jelent meg az előadáson. Alig akartunk hinni sze-

meinknek midőn láttuk, hogy kedden, a mely nap a színházi pénztár annalesaiban mint „rossz nap“ szerepel, — és eredeti magyar vigjátéknál, a melynél nem kecségetnek érzéki izgalmak, pikáns jelenetek, hanem „csak“(?) szellemes, ötletes dialogok és ügyesen szövődő mese, tehát hogy ilyen auspiciumok mellett mégis megtelt a színház, majdnem úgy, mint szombaton a Kornevillei harangoknál.

Ismételjük, hogy örömmel láttuk ezt és most már kérjük a direkciót, hogy semmit se tartva a faskótól, állítsa össze a műsort akként, hogy abban ne csak Kövessy és Feld Matyi felváltva huszadrangu francia bohózatírókkal képviseljék a „szép prózát“ az operett mellett, hanem vegyen elő Csiki Gergely-féle vigjátékokat, — például a Proletárok mindjárt sorra jöhetnek, — továbbá adjon valamit Szigligetitől, főképpen pedig adja minél gyakrabban Herczeg darabjait.

Ami a Három testőr előadását illeti, az egészen kielégítette a közönség műgényeit, főképpen, ha tekintetbe vesszük, hogy színészeink nem kizárólag társalgási darabokban működnek, sőt azokban legkevesebbet.

Miklóssy Ilona (Liza) már bájos szép megjelenésével hatott; játéka pedig, úgy mozgás, hang, mint arcjáték tekintetében, kicsiszolt, átgondolt és tökéletesen helyes volt. Az ő Lizáján kívül egyedül csak *Könyves Jenő* Rátky lapszerkesztője volt minden ízében helyes, kidolgozott és következetesen keresztülvitt alakítás, noha szintársulatunk e tehetséges, fiatal tagja ez estén betegesen játszott. Amit azonban *Könyvesnél* minden alkalmal különösen ki kell emelnünk, az tökéletes szereptudása.

Makó Aida Rózája kissé szintelen volt. *Németh János* nagyon jó, egészséges humoru alakot csinált Pollacsek borkereskedőből. Kevésbé elégitett ki *Haday Flóris* bárója. Igen jó volt ellenben *Sarlay Kornél*, mint Hortovay és pedig úgy játékban, mint külső megjelenésben. *Sarlay* különben is kitűnően öltözködik, — a miben nagy segítségére van gazdag ruhatára, — és remekül ért a maszkírozás kényes művészetéhez. Őt mindig szívesen látjuk a színpadon. *Mezey* kis szerepében nagyon jó volt. Meg kell még dicsérnünk *Gondost*, a ki igen jó alakításban mutatta be a verekedő ujságíró; végül megemlítjük *Nádassy Kosziczky* lovagját.

A Szókimondó asszonyosság szerdai előadását igen kis közönség nézte, pedig az nagyobb pártolást érdemelt volna.

Miklóssy Ilona Hübscher Katrinja ez estén sokkal jobb volt, mint az első előadásnál, sőt mondhatjuk, hogy kitűnő alakításban mutatta be a harcziás természetű, madame sans génét. Külső megjelenése elragadóan szép és kedves volt; a piros paróka nagyon jól állott szép, fehér arcához. Meglepően szépek, impozánsak voltak toalettjei; a táncpróbánál használt lovagló ruha, aztán a fényes öltözék, melyet királyi vendégei fogadtatásánál használt s végül az a gyönyörű, stilszerű toalett, mely rajta volt, midőn a császárhoz megy, egy-egy remekei voltak a szabó-művészetnek. Igen jó Napoleont mutatott be *Könyves* úgy maszkban, mint játékban; a többi szereplők, — kivéve *Sándor* Emilt — egyáltalán nem voltak kielégítőek. A női szereplőket különösen arra kérjük, hogy nyílt színen csak akkor kaczagjanak, ha azt a szerep megkívánja.

Csütörtökön a jutalomjátékok sorozata folytatódott. *Haday* Sándor volt a jutalmazott; a színrekerült darab pedig Szigligeti Csikósa volt. Ezen előadásra jelezve volt *Szathmáry* Árpád, a Vigszínház kitűnő művészeinek vendégfellepte, a mi azonban közbejött akadályok folytán elmaradt.

Közönség éppen gyér számmal jelent meg; hiába, a Csikóssal ma már nem lehet közönséget vonzani, elavult dolog az ma már, valamint az egész fokos-romantika.

Haday Sándort kiléptekor lelkes tapsal fogadták, tisztelői és barátai jóvoltából pedig

alászállott a zsinórpádlás rejtelmes magasságából a tipussá vált „drága kis levél“-ke“.

Az előadás elég jól ment. *Haday* Sándor Bandija úgy játék, mint ének tekintetében jeles alakítás volt. Mellette kitűntek: *Sándor* Emil hatásos, bensőségteljes játékaival *Sarlay* Kornél kitűnő maszkjával és ügyes mozgásával, *Németh* János jóleső humorával és *Nádassy* igyekezetével.

A női szereplők: *N. Szigethy* Lujza és *Lubrinca* Julia sikerrel működtek közre.

Szathmáry Árpádnak szánt szerepet *Mezey* Kálmán játszotta, mégpedig kitűnően és nagy hatással.

—rth.

*
— **Könyves Jenő jutalomjátéka.** Szintársulatunk tehetséges, fiatal hősszerelmesének, *Könyves* Jenőnek, kedden, folyó hó 26-án lesz a jutalomjátéka, mely alkalmal színr kerül „Toldi Miklós“ című látványos színmű. E szindarabot *Szigethy* József írta, Arany János koszorus költőnk Toldi balladája nyomán és ez volt a nagy színművész székfoglalója a Kisfaludy társaságban. A mű bővelkedik gyönyörű költői részletekben és tág teret nyújt arra, hogy ambiciózus színész érvényesítse benne szavaló és alakító képességét. *Könyves* Jenő eddigi működése feljogosít azon várakozásra, hogy ő Toldi Miklósban kiváló alakítást fog nyújtani. Azon nagy közkedveltségét fogva, melynek *Könyves* Jenő örvend, úgy hisszük, hogy főleg a közönséget arra buzdítani, hogy jutalomjátékát pártolásban részesítse. Meg fog ez történni buzdítás nélkül is. Megjegyezzük még, hogy Toldi Miklós hét képből áll s mint látványosság is igen szép részletet képeznek benne Toldi álma; továbbá: a mult, jelen és jövő.

*
— **Tiszay Dezső,** színházunk igazgatója, Budapesten járt, újdonságok beszerzése végett. — Mint örömmel és meglelégedéssel értesülünk, megszerezte Echegaray, — a spanyolok világhírű drámáirójának „Marianna“ című hatásos színművét, melyet a budapesti Nemzeti színházban a napokban adtak elő teljes sikerrel s az egész kritika egyhangú dicsérete mellett. Elhozta továbbá Bokor József: Mária bátyja című népszínművét, mely a Népszínházban aratott nagy sikert s mely művel Bokor a Ruszt-féle 1000 frtos pályadíjért versenyez. Hozott aztán egy mulatságos bohózatot és a legújabb, nagy sikerrel előadott operettet: „Celestin“ t.

Nyilvános nyugtázás és köszönet.

A miskolczi egyesült izr. ipartársulat részéről 1897. évi jan. hó 17-én tartott táncszestély alkalmával felülfizettek: Lázár Miksa 50 frtot, Seper István 30 frtot, Grünfeld Ödön 10 frtot, dr. Gencsi Samu 8 frtot, Cronenbold altábornagy, Láncai Leó Budapest, Pick Jakab, Klein Dezső, Schrecker S. L., Silbiger Armin, Silbiger József és Wächter Adolf 5—5 frtot; Baruch Gyula 1 arany (10 korona); dr. Rácz József 1 arany (10 fros), Kohn Ede, dr. Grosz Józsefné, Varga Jakab, Blumenstock József, Koos Soma, Pollák Lajos, Czeizler Adolf, Hercz Jenő és Prokob Antal 4—4 frtot; Edelman Mór 3 frt 10 kr.; Pollák Henrik, Grünberger Péter, Steinfeld és Fischer, Rácz Jenő, dr. Grosz Viktor, dr. Glancz Gyula, Braun Jakab, dr. Deutsch József, Deutsch József, dr. Rosenberg Miksa, dr. Robiczsek Adolf, dr. Singer Henrik, Rosenthal Vilmos, Grünwald Ede, dr. Horváth Bertalan, Edelstein Aladár, (Takta-Kenez), Grünfeld Bertalan, Bródy Gyula, Rosenfeld Emil Gyöngyös és Karla Bertalan 3—3 frtot; Lusztig Ignác, Czeizler Lajos, Groak Ignác, Goldberger Simon, dr. Sugár Gyula, S. D., Herbst Ignác, Freund József, Schwarcz Mór óras, Singer Lajos, Frank Menyhért, Weisz Ignác szabó, Hochman Ignác, dr.

Schwalb Ármin, Máhr Pál, Weisz Herman, Fischer Ignác, czipész, Frenkl Bertalan Szikszó, Gelman Mór, Roth Zsigmond, Braun Adolf krsk., dr. Kazai Mór, Korn Herman, Grünwald Jakab, Balog József, Fischer Ignác szeszkrsk., dr. Grün Miksa és Kronberger Mór 2—2 frtot; Steinfeld Arnold 1 frt 50 krt; Weiszlovits Sámuel, Stark Adolf, Ungár Miksa, Groszman Lipót, Hochman Jakab, Diénes Gyula, Hammerman Lázár, Schwarcz Árpád, Weinmann Jakab Kassa, Princz Menyhért, Rosenberg Gyula, Garai József, Wechsler Miksa, Altman János, Glatte Gusztáv, Henik Jenő, Fliegler Károly, Dancz József, N. N., Klein Károly, Kopp Ármin, Bock József, dr. Lang Pál, Sidlauer Ignác, Rosenthal József, dr. Weisz Géza, Schwarcz Ede, Engel Sámuel, Weidenfeld Miksa, Hercz Sándor, Sipos Izidor, Hercz Ödön, Schwarcz Adolf, Friedman Vilmos, Szücs N., Wechsler Sámuel, Marosi Béla, Ungár Bertalan, dr. Ferenczi Henrik, Reiner Dávid, dr. Klein Artur, Friedman Vilmos pék, Török Ignác, grf. Czetzlitz, Klein Emil, Türkischer Márkus, Rotman Ede és Weisz Mór 1—1 frtot; Fülöp Ignác, Fábian Gusztáv, N. N., Weintraub Dániel, N. N., N. N. és Meht Ignác 50—50 krt. és Schulcz Mór 40 krt. Ismeretlenek 6 frtot. Mindezen kegyes adományozóknak leghálásabb köszönetüket nyilvánítják Miskolcz, 1897. évi január 19-én, az ízr. ipartársulat nevében Greiner Adolf társ. titkár, Freund József t. pénztáros, Pick Jakab társ. elnök.

CSARNOK.

Hozzá!

Elviszlek innen drága angyal
Örökre, azt hiszem.
Hazánk ott lesz a kék hegyeknél
A Ganges mentiben.

Igérte már ezt sok poéta,
Én csak utánozom;
Repülünk édes gyorsan által
E zord határokon.

Ott feltaláljuk álmainkat,
Mit Heine elregélt,
Lemossuk bűnös szíveinkről
Az izzó szenvedélyt.

Megtisztulunk a szent folyóban
Miként az indusok;
A sárga lótusz imbolyogva
Egy bús regét susog.

Egy ifju párról szól regéje,
Kik bűnbe estenek,
Kitiltották a mennyből őket
Ezért az istenek.

S ők nem törődnek senki mással
— Figyelj csak édesem! —
Órjögve, bűnbe, kárhozatba
Szeretnek végtelen.

Fried M. József.

Igazság.

Óh, milyen sokan hangoztatják
Bajos istennő, nevedet;
Hányféleképpen felruhazzák
Czifra rongyokkal termeted;
Hogy fogják mérő serpenyőjét,
Hogy huzzák, vonják lefele —
Szeretnék látni: az a mérő
Részükre jól lebillen-e?

A te nevedben prédikálják
A sok hazug elméletet,
A te nevedben bántalmaznak
Egymást rutul az emberek.
Az önérdéknek kapzsiságnak
Hitvány sarába rántanak...
Igy megalázva, letiporva,
Óh milyen sokszor láttalak!...

De nem! Nem tudhat meggyalázni
Semmi hitványság tégedet:
Főkelsz a sárból... s nagyobb fényben
Látjuk ragyogni képedet.
S pirul az ál-okoskodó had,
Ha rájuk arczod fénye süt: —
Mert hisz' nevedből szent Igazság,
Elhagyták az első betűt.

Deák Kálmán.

Nyilttér.

Nagyérdemű hölgyközönség!

Ezennel van szerencsém a miskolczi, valamint a vidéki mélyen tisztelt hölgyközönséget értesíteni, hogy **Miskolczon, Városház-tér 10. sz. alatt**

egy női ruhaszabászati tanfolyamot

nyitottam rövid időtartamra, hol alkalma nyílik a tisztelt hölgyeknek

2 óra alatt

a női ruhaszabást a mostani, valamint az összes divatok szerint megtanulni, az általam feltalált, valamint a magyar királyi kereskedelmi miniszterium által engedélyezett „Európa” című szabászati módszerrel.

Női szabók és varrónők figyelmét különösen felhívom szabásomra, mert nélkülözhetetlen és a legjobb s a legegyszerűbb Európában.

Hirdetéseim nagy feltűnést keltenek, mert lehetetlennek tűnik az, hogy valaki

2 óra alatt

szabni megtanulhasson. Tehát, hogy minden kételyt eltüntessenek, felhívom a nagyérdemű közönség figyelmét különösen arra, hogy **mindaddig a tanítási díjat el sem fogadom, míg állításom valóságáról meg nem győződnek.**

Tanítási díj személyenként 5 frt.

A tanítás kezdődik minden délután a tanteremben pont 2 órakor.

Háznál tanítani, elfogadok, de csak a délelőtti órákban, vagy délután 5 órától 7-ig és **személyenként 6 frtért.**

A tanterem és czimem Városház-tér 10. szám.

Kiváló tisztelettel

Koch I.

az „Európa” szabás feltalálója
Városház-tér 10.

Cognac Fin champagne d'Hongrie

V. S. O. jegyű (1882. évjárat) továbbá **EXTRA jegyű 1892-es évjárat) a legjobb hirnévnek örvendő:**

Gróf Keglevich István utd.

czég cognacgyárából, a legfinomabb francia cognac-kal egyenértékűek, de jóval olcsóbbak, mint kiváló **különlegességet** ajánlom tisztelt vevőimnek.

Tokaji asszaboraimat, melyek hamisítatlan **kitűnő** minőségben **orvosilag** ajánlatnak, igen tisztelt vevőim különös figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

Weidlich Pál,

fűszer-, bor- és csemege-tízlet.

Nyilt levél.)*

Tek. dr. Tarnay Gyula alispán urhoz!

S.-Kazinczon a bíróválasztás f. évi január hó 22-én, azaz tegnap történt meg. A hiva-

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

talos akarat nyomásából újból a régi — hatvan évnél öregebb — bíró lett megválasztva. Miután nyílt titok, hogy a bíró ur nevén semmiféle ingatlan nincs — tehát egészen vagyontalan ember, tisztelettel kérjük tekintetes alispán urat, sziveskedjék az illetékes választást vezető egyéneknek megmagyarázni, hogy a ki nem választó, nem is választható.

Több s.-kazinczi polgár.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Lapszerkesztő és kiadó:

Ruttkay Menyhért.

Főmunkatárs:

Huberth János.

HIRDETÉSEK.

11587. sz. **Árverési hirdetmény.**
tk. 1896.

Kaufman Leó végrehajthatónak, Koch Albert végrehajtást szenvedett elleni ügyében, az árverés 63 frt 25 kr. tőkekövetelés és annak 5% kamatai 16 frt 92 kr. végrehajtási már megállapított, 7 frt 65 kr. jelenlegi és még felmerülő költségeknek kielégítése végett a miskolczi kir. törvényszék területén levő — a miskolczi 98. sz. tjkvben A + 1. rdsz. 180. hrszámú ház 9. népszorszám alatt a Felső-Szirma-utca ingatlanból Koch Albertet illető jutalékra 356 frt kikiáltási árban az alábbi feltételek mellett elrendeltetik s erre határnapul **1897. évi január hó 28-ik napjának délelőtt 9 órája** tüzetik ki, ezen kir. tvszék árverelő helyiségében.

Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított feltételek, a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál és Miskolcz város tanácsánál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés a fent irt tjkvben feljegyeztetni s az árverési hirdetményi kivonat a helyi lapok egyikében leendő közzététel végett dr. Horvth Bertalan ügyvédnek kiadatni rendeltetik.

Árverési feltételek.

1. Az ingatlan, esetleg a kikiáltási áron alul is aladatni fog.
2. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevőköteles a vételért 2 egyenlő részletben és pedig az árverés jogerőre emelkedésétől számítva az elsőt 30 nap alatt, a másodikat 60 nap alatt minden egyes vételért részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt, a miskolczi kir. adóhivatalnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az ingatlant terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

5. Vevőnek a vételbizonyítvány az előterjesztési és utóajánlati határidő elteltével fog kiadatni, minek alapján vevő birtokba léphet.

A tulajdonjognak bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes befizetése után fog elrendeltetni.

A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, az érdekeltek bármelyikének kérelmére az 1881. évi LX. t.-cz. 135. §-a szerint, vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

6. Vevő köteles a megvett épületeket a birtokbárlás napján tűzkár ellen biztosítani.

Kelt Miskolczon, 1896. évi nov. hó 14-én.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Sebe Alajos, kir. tvszéki bíró.

MEGHIVÓ.

A MISKOLCZI IZR. EGYESÜLT IPARTÁRSULAT

által

folyó hó 31-én d.-u. 2 órakor tartandó

rendes közgyűlésre

a t. cz. társulati tag urak tiszteletteljesen meghivatnak.

Miskolcz, 1897. évi január hó 24-én.

Az izr. ipartársulat elnöke:

Greiner Adolf,
társ. titkár.**Pick Jakob,**
elnök.**Tárgyak:**

1. Évi jelentés és zárszámadás 1896. évről.
2. Elöljáróság választása: 1 elnök, 1 alelnök, 3 számvevő, 6 választmányi és 6 póttag.
3. 2 társulati orvos választása.
4. " " szolga "
5. 1897. évi költségvetés tárgyalása.
6. Esetleges indítványok.

Rendkívüli nagy választék**Jäger-ingek- és nadrágokból**

férfiak, nők és gyermekek részére.

Muffok, sapkák, legújabb **Echarpok** (sálók) kitűnő **harisnyák, keztük** minden minőségben. Férfi-, női és gyermek-**fehérneműek,** gyermek-, fiú- és férfi-**ruhák,** **fe öltők, vásznak és chiffonok.**

MIEDEREK GYÁRI RAKTÁRA.

A legjutányosabban ajánlja:

Baumgarten Dániel

(Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.)

Az eperjesi népbank cserépkályháinak mintaraktára.

Szives tudomására hozom a t. vadász-közönségnek, hogy a beállott idényre raktáramat dúsan felszereltem hat. belőtt **vadászfegyverekkel,** mindenfajú **patron-, dugasz-** (patent), **sörét- és golyókkal,** minden hóban frissen érkező **rendes és állami löporral.**

Ajánlok továbbá: **légelzáró szalagokat** ajtó- és ablakokra, a lég-huzam megszüntetésére. **Korcolyák** nagy választékban, **kondor, Hungaria, Merkur,** ályozva és csiszoltan. Továbbá elfogadok rendelményeket csinos kivitelű **muszka- és kocsi szánkákra és Heilmann-féle műtrágyára.**

Fűtő szén: Királydi, salgó-tarjáni és porosz szalon-szén.

Ló- és takaró pokróczok.

Eperjesi népbanki cserépkályhagyárban készült, igen diszes kivitelű **kályhák- és kandallókat,** különösen jól zomácozott **főző edényeket,** **leverő Norton- és ásott kutakat,** **villanycsengő-készülékeket,** **kerék-párokat** a legjutányosabb árak mellett.

Postaszállításokat azonnal foganatosítok.

Teljes tisztelettel:

Merkl Gyula, vaskereskedő

(„Három róssa"-épület.)

Első magyar általános biztosítás ügynöksége.

Verő I. és Társa

könyvkereskedése és antiquariuma

Széchenyi-utca 80-ik szám.

(Schweitzer-czukrászda mellett.)

Ajánlkozik

egész könyvtárak, valamint egyes munkák, továbbá régi festmények és történeti jellegű képek megvételére.

A Mélyvölgy-utca 5. számu**egész ház,**

melyben egy

4 szobából álló

szép úri lakás van

és a mely cselédszoba-, pincze- és hozzátartozókból áll:

1897. május hó 1-től
bérbe adandó.

Értekezhetni:

Herz Adolf és fia

fűszerkereskedésében Miskolczon.

Kitüntetve a bpesti 1896. ezred-
éves orsz. kiállításon.

Bútorok**részletfizetésre.****Makra Mátyás utd.**gyöngyösi bútorgyárának
készítményeikedvező fizetési feltételek
mellett kaphatók helyben**Felső-Szirma-utca 10. sz. a.**

képviselőségénél.

Házasságok a jövő században.

— Megrendelt völegények. —

Edison, a világnak ez a legnagyobb tek-nikusa, az emberiséget megint új talál-mánnyal gazdagította: a távrajzoló géppel. Ezentul nem csupán a képviselők beszédeit lehet majd továbbítani a villamos dróttal; a parlamenti viharokat félóra mulva már hű rajzban nézhetik miskolci a kaszinóban és a szónoknak Apponyi az ő élethű gesztu-saival lesz látható tizenöt perc mulva az ő-szentiványi helyi lapok első oldalán. Az új találmány nem egy tekintetben alakítja át a mostani világrendet s mivel a szép-irodalom a való élet hű rajza, olvasóink talán szívesen veszik, ha ime, egy rövid novellát előlegezzünk a jövő század elejéről.

Novella a XX. századból.

Kamuthy ebéd után behívatta a leányát a dohányzóba.

— Édes kicsikém — mondta neki — éppen ma töltöttem be tizennyolcadik életévedet. Az orvos meg van elégedve testi kifejlődé-seddél, a diplomádat egymásután megsze-rezted, a sztenografiát épp úgy ismered, mint a csillagászatot, olvastad az izlandi deka-densek műveit, érdekes léghajó-utakat tettél a föld minden tájékára, — szóval nem forog fenn semmi akadály arra nézve, hogy a tör-vény előírásának eleget tegyünk. Mert azt hiszem, hogy ismered a törvényt: a tizen-nyolcz éves leányt egyenesen az állam kö-telezi arra, hogy egy egészséges férfit bol-dogítson. Nyolcz nap alatt, különbeni végre-hajtás terhe mellett kénytelen lesz kimondani az *igen szócskát* — mint gondos apa ezennel azt kérdezem tehát: Megválasztottad-e már azt az urat, a kivel a polgári szerződést megkötni szándékozol?

Gyöngyvér kisasszony nyíltan és zavar nélkül nézett az édesapja szeme közé.

— Tudod — szólt csengő hangon, — hogy mindeddig nem igen volt időm, hogy ilyen csekélységekkel törődjem... Az ana-tomiából csak a múlt héten vizsgáztam le, a nyáron pedig Bella nénémet kellett ápol-nom az ő spitzbergai nyaralójában. Mikor foglalkoztam volna hát a férjhezmenetellel? A férfiak közül, a kik a házuknál megfor-dulnak, egy sincs olyan, a kiből minden szükséges tulajdonság feltalálható: az egész-ség, az ész, a munkaszeretet, a szerénység és az alázatosság.

— Olyan ugyan Spitzbergában nincs! mo-rogta az öreg Kamuthy kedvetlenül. — De nem lévén több időnk 8 napnál: haladék nélkül telegrafálni fogunk Budapestre, a Biarritz & Tsa Utódai irodájához.

A XX. század elején a legtöbb leány a Biarritz & Tsa Utódai cég közvetítése ut-ján evez be a házasság kikötőjébe. A cég-nél úgy a házasság fiatal urak, mint a férjhez menő leányok a legpontosabban vol-tak osztályozva: hajszin, magasság, mellkas, belki tulajdonok vagy egyéb képességek szem-pontjából. A Biarritz & Tsa Utódai cég ügynökei éppúgy fölvevtek a völegénymeg-rendeléseket, mint más ügynökök a cukor-, vagy cuba-kávémegrendelést. Szinte azt le-hettek mondani: mértéket vettek a völegényre vagy a menyasszonyra, s pontosan, mérték után szállították. A XX. században ez már rendes divat volt és Gyöngyvér kisasszony helyeslőleg bólingatott, amikor édesapja a kö-vetkező táviratot fogalmazta:

Biarritz és Tarsa utódai Budapest.

Kérek mintakollekciót leányom számára. Magasat, széles mellkasút, barnát, dessin numero 37. Évi keresetigény 45000 ko-rona. Hozomány 90000 korona. Leány magas, szőke, egészséges, orvosdoktori oklevéllel. Sürgönyválaszt kér

Kamuthy.

Gyöngyvér kisasszony visszavonult író-szobájába, hogy Adalékok a sáskafélék nyult-agi viszonyaihoz című értekezését folytassa, az öreg Kamuthy pedig átrándult kissé ebéd előtt Tóni bácsihoz, aki a Cordillerák közt remetéskedett. Mikor visszajött már az ebéd-lőben várta a Biarritz & Tsa Utódai cég távirata. A távirat ekképp hangzott:

Kamuthy, Alsó-Gerezd.

Pompás választékkal szolgálhatunk. Több megfelelő példány, ha dessin numero 37. is lehet, elsőrangú anyagot küldhetünk. Sürgönyválaszt Biarritz.

Kamuthy azonnal visszatelegrafált:

Arczképeket haladék nélkül táviratozza le.

Délután négykor ment el a távirat, ne-gyedhettől negyedhétig pedig szünetlenül szállította a táviratkihordó a Biarritzék lefo-tografált arczképeit. Gyöngyvér kisasszony az édesapjával együtt szemlélte a szalóban a fotografákat, oly érdeklődve és óvatosan, mintha a nyári ruhája szövetmintái közt vá-logatna. Hol ezt, hol azt nézegették és köz-ben mindegyikre volt valami kifogásuk vagy észrevételük.

— Ez nagyon sötét, mondta Gyöngyvér kisasszony, egy árnyalattal sötétebb haját kívánnék...

— A bajusz durva, szólt Kamuthy, ezért a pénzért selymesebb is lehetne...

— Nézd apa, hát ehhez mit szólsz?

— Kissé merev, kissé szögletesek a vo-násai...

Közről, távolról nézegették az arczké-peket, egyiket-másikat kíváncsian az ablak-hoz vitték, vitatkoztak, össze is veszték, de — nyolcz órára szerencsésen megállapod-tak a 47-es számú arczképben...

Az öreg Kamuthy menten megtáviratozza Budapestre:

47-es számú elfogadjuk. Lányom arcz-képét egyidejűleg küldöm táviratilag.

Reggel megérkezett a Biarritz-cég helyeslő távirata, este pedig Kamuthy papa a követ-kező utasítást küldte budapesti megbizott-jához:

Esküvő 19-én, 47-est 18-án várjuk.

A 47-es 18-án meg is jött és 19-én meg-kötötték a polgári szerződést. A 47-es nevét fájdalom nem tudom, de ha nem tévedek, Gyöngyvér kisasszony sem tudta. A név kü-lönben mellékes, amikor szerelemről van szó...

Egy hír, a melyik nem fért a rovatba.

— Móré Marczi viselt dolgai. —

Megszökött.

A vén cigányt dutyiba csukták. A kit közelebről érdekelne a dolog, hát tudja meg azt is, hogy a vén cigányt nem más-hova, mint a szombathelyi dutyiba csuk-ták be.

Levélhordó, kéményseprő újévtől újévig számítja az esztendő, diák ember diligen-cziák szerint, kékszemű és mindenféle szemű bakfisleánykák a tavaszok szerint; fehér haju hegedülő cigány abban hasonlít a szépséges nagy leányhoz, hogy ők, hejh, farsangok szerint mérik az időt.

Csukjátok el a cigányt egész életére, de bocsássátok szabadon a farsangra és azt fogja mondani, a mikor megcsókolja barna pofáját a halál: éltem! Csukjátok be far-sangokra és meghal bubánatában az igazi cigány.

A hírünk az, hogy becsukták rég az ideje a börtönbe Móré Marczi. Sok farsang mult el azóta, hogy ő nem hegedülhetett bele a nótákba. A hegedűjét is megehetette a patkány, ha akarta. A hur bizonyára mind lepattog-tott róla, siratván tömlöczrovó gazdáját.

Ülvén a dutyi szegletében Móré Marczi, elengedte az esztét kovályogni a szellős vi-

lágban. Az egyik homályos szögletben a gyöngye szemével csábító képeket látott. Le-hunyta a pilláit, azért mégis, mégis látta.

Ostoba történet, a melyik a falu végén játszódott le. Móré Marczi látja az egészet, úgy, a mint történt. Isten őt úgy segítse, mai napig se bánja. A ki akar, nevetethetne is rajta.

Hm! Régen volt, az igaz, nyolcz, kilencz éve, de azért ott, a homályos szegletben tisztán látja az egészet.

Látja a bandát. Né; ott legelől ő, a pri-más hegedül. Sir, sir a fa. A czimbalmodat rikasd Zsigó, csókolom a ragyás képedet. Melyik tud szebben sirni? — Heh! az a gazember onnan a szélről, takarodjék a szemem elől; mit kaczag? — Ne meresz a szemed fejeit, hej! — Kutya a leked; mit kaczagsz a hegedüme?

— A leányomat ellophattad, de a hege-düme békét hagyj, mert elhegedüllek. — Mondtam ugy-e? — A mikor utólértelek, ne tartottad volna a fejedet a botom elébe. Ne bolond! — Hogy volnék én a hibás, hiszen akkor felkötötték volna. — Tíz far-sangot ülni érted a tömlöczben!...

Soknak tartotta Móré Marczi, annál is inkább soknak, mert érezte, hogy immár kevés van hátra a világi életből; egy-két farsang mindössze. Kilenczet itt töltött el. A mikor eszébe jutott a dolog, roppantul mérgeződött rajta.

Elhatározta, hogy szabadságot veszen magának.

Becsületes és irástudó ember volt azonban, a mely két tulajdonságára egész világéle-tében büszke volt.

A csizmaszárából kihuzott egy papirost, a lábija zsebéből pedig egy plajbászt és irt velők levelet a nagyságos törvényszékhez:

Ő, Móré Marczi, most kilencz esztendei becsületes ittléte után elhatározta magában, hogy kicsi szabadságot veszen. Nem állja ki az egészsége, hogy ezt a farsangot is itt töltse el. Nekik, cigányoknak ez a „zeszon“; ha ezt is itt benn találna eltölteni, meg fogja ütni a szél. Ezt ő, Móré Marczi érzi. Mivel pedig érzi, világos, hogy ő haldoklik. Nálók a faluban, — emlékszik tisztán — a haldoklónak minden kívánságát teljesítik. — Na már most nesze neked Móré! A te ke-nyeres pajtásod, tudniillik Móré Marczi haldokolván, úgy kívánja, hogy kimenjen egy kicsit farsangolni. Csókolom a kezit, hát már mért ne mehetne ki. — Muszáj neki instálom, mert haldoklik.

Ezért hát csókolom a kezit, elmegeyek most egy kicsi szabadságra, de csak addig, bizony isten nem tovább, a mig farsang...

Ha elmulik, visszajövök, verjen meg engem a Devla, ha nem! Visszajövök és leülöm a tömlöczöt becsülettel.

Móré Marczinak odatapadt a homlokára az izzadtságtól a fehér haja. Nem kutya ám ilyen levelet megírni egyfolytában Több idejébe került Marczinak, mint az ablakros-télyt keresztül ráspolyozni.

Megszökött.

A tekintetes, csókolom a kezeit törvény-szék elolvasta a Móré Marczi egymást agyon-rugdosó betűit s utánna menesztett vagy két zsandárt.

Egy lakodalomban kapták meg. — A ke-mencze tetején ült és huzta a csárdást. Rengett a ház a tánczoló dobogásától.

A mikor meglátta a két csendőrt maga előtt, kicsi hiba, hogy le nem fordult a ke-menczéről. Megkötötték.

Odafordult a legényekhez s azt kérdezte tőlük:

— Elolvasták az urak a leveletem? — Csodálkozom.

Móré Marczi csodálkozik.

GEDEON és TÁRSA könyv- és papirkereskedése

Miskolcz, Széchenyi-utca 32. sz. (özv. Debreczeni Dánielné urnó házában.)

Kath. imakönyvek,
Ref. imakönyvek,
Zsoltárok,
Gyermek-imakönyvek,

a legdiszesebb ki-
állításról a legeggy-
szerűbbig: nagy vá-
lasztékban.

Emlékkönyvek: plüshe-, bőr-, esont- és vá-
szonkötésben 50 krtól 6 frtig.

Fénykép-albumok.

Levélpapírok dobozokban

Ugymint:

Princess-Mill, fehér, 50 papír és 50 borítotték 60 kr.

Ugyanaz erème (ivoir), 50 papír és 50 borítotték 80 kr.

Hungaria-Mill, kis negyed-r. alak 50 papír és
50 borítotték 1 frt.

Hungaria-Mill rendes alak 50 papír és 50
borítotték 1 frt 20 kr.

Hungaria-Mill nagy negyed-r. alak 50 papír
és 50 borítotték 1 frt 40 kr.

The Margaerita-Mill rendes alak 50 papír
és 50 borítotték 1 frt 40 kr.

Családi dobozos levélpapírok rendkívül
diszes dobozokban 2 frt 50-tól 9 frtig.

Kártyapapírok arany és ezüst metszéssel, mindenféle
szép discret színekben, különböző árakon.

Téntatartók: Üveg-, bronz-öntvény- és nick-
kelből.

Tollállványok tolltörlők, levélsúlyok, disz-tollszárak.

Amateur-festők részére:

a legjobb gyártmányu viz- és olajfestékek
dobozokban 50 krtól 6 frtig

Festészeti minták nagy választékban.

LEGUJABB!

Festő bűvészet (Zaubermalerei) festék nélkül
való festésre, csupán nedves ecsettel való áthu-
zással a kép láthatóvá lesz. Rendkívül érdekes!

LEGUJABB!

Különböző társas játékok: Akrobata-tivolik,
utazás Afrikában, tekepályák, illetve játékok.

Delfer-festészet (à la Majolika), mulatságos figurák,
öltöztető babák.

Ezekon kívül mindenféle szépirodalmi diszművek, regények, képes könyvek, mesés könyvek, ifjúsági iratok

BIELITZI LÓPOKRÓCZOK!!

Van szerencsém a n.-é. gazdaközönség b. tudomására hozni, hogy Miskolczon

Fried Mór rőfőskereskedőnél

Prevoszti-féle czukrászdával szemben

saját gyártmányu, valódi bielitzi (Szilézia) tiszta gyapju lópokróczból bizo-
mányi raktárt létesítettem.

A pokróczok ugy minőségre, mint valóságra bármely nemű gyártmány-
nyal versenyeznek.

Becsés megrendelésöket kérve, maradok

tisztelettel:

GROSS ABR., bielitzi (Szilézia) posztó-, pokrócz- s halina-gyáros.

határozott gyári árak mellett.

Gyapju lópokróczok gyári raktára.

Gyapju lópokróczok gyári raktára.

Fehérneműek
szabása és varrása

a legújabb minták szerint

Urak-utczája 9. sz. a.

elfogadtatnak.

Ugyanott tanuló leánykák is
fölvétnak.

FISCHER MÓR cég pinczejéből

kitűnő minőségű

ó-szilvórium

és hegyaljai

törköly-pálinka

zárt üvegekben kapható.

Fischer Ignác üzlete

Szemere-utca 4. sz.

Iparüzemek és közönség érdeke!

Kazánok, gőzgépek, kályhák stb. fűtésére a legjobb minőségű
kazinczi kőszent, valamint I. osztályu tölgy- és bükk tűzifát
vágott és hasábos állapotban ajánl

NEUMANN JÓZSEF

tűzifa- és kőszentüzlete Miskolczon, Vay-út 9-ik szám alatt

Megrendelések ugy helyben, mint vidéken nagyban és kicsinyben a legpontosabban és leg-
rövidebb idő alatt eszközölnetnek az alantabb jegyzett árak mellett:

Kazinczi I. oszt. kőszent Miskolczon ólomzárolt szekeren házhoz
szállítva 100 klgként 65 kr.

Kazinczi kőszent a miskolczi-gömöri állom. levő raktárban 100 klgként 57 kr.

I. oszt. tölgy hasábfá 1 kocsí (2 méter) 5 frt 10 kr.

I. " bükk " 1 " (2 ") 5 frt 60 kr.

Megrendelésfelvételi helyek Miskolczon:

Nagy Miklós úr esemege- és fűszertüzlete Városháztér, Békefi Andor úr esemege- és fűszer-
üzlete Széchenyi-utca és Goldstein Mór úr Király-utca 4. sz.

VIDÉKRE TESSÉK AJÁNLATOT KÉRNI!

Kitűnő minőség- és teljes súlyert szavatol

Neumann József.

TELEPHON!

TELEPHON!